

Въ Полскитѣ училища всѣки ученикъ събира въ спестовна касичка пари, за да може въ края на учебната година да си купи противогазова маска.

Но не само съ маски и апарати можемъ да се пазимъ отъ бойнитѣ газове. Тогава малкитѣ деца, старитѣ и неджгавитѣ биха останали незащитени при газово нападение. Освенъ това, не е възможно да се набавятъ маски за цѣль народъ — за България, напримѣръ, ще сж потрѣбни 6 милиона маски. Това нито може да се изпълни, нито пъкъ е потрѣбно, защото по-голѣмата частъ отъ населението, ако ѝ се наложи, ще се крие въ особно пригодени *противогазови скривалища*.

Когато градътъ е застрашенъ отъ газово нападение, всички лица, които не сж натоварени съ изпълнението на нѣкаква особна служба, трѣбва да се укрятъ, докато мине опасността, въ скривалища или приспособени за това зимници и стаи. Скривалището не може да бжде на тавана, защото тамъ ще бжде силно изложено най-много на ударитѣ на бомбитѣ. То трѣбва да бжде въ зимника — нѣкое добре затулено помѣщение съ малко врати и прозорци.

За газово скривалище трѣбва да се мисли още отъ сега, а не тогава, когато надвисне опасността надъ главитѣ ни. Тогава ще бжде много късно. Ние трѣбва да се подготвимъ за газово нападение и да знаемъ какъ да постѣпимъ въ моменти, когато то дойде.

Въ всѣки случай не трѣбва да забравяме, че газовата опасностъ може да ни изненада. Но тя не е толкова страшна, когато я познаваме, защото можемъ да вземемъ мѣрки да се запазимъ.